

Žaloba podaná dne 22. října 2009 — Berenschot Groep v. Komise

(Věc T-428/09)

(2010/C 11/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Berenschot Groep BV (Utrecht, Nizozemsko)
(zástupce: B. O'Connor, solicitor)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- prohlásit žalobu za přípustnou;
- zrušit neodůvodněné rozhodnutí Komise ze dne 11. srpna 2009, kterým nebyla nabídka podaná žalobkyní zařazena mezi sedm hospodářsky nejvýhodnějších nabídek, v důsledku čehož nebylo konsorcium vedené žalobkyní vybráno v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku na služby „Kolektivní rámcová smlouva na krátkodobé služby k výlučnému užítku třetích zemí, které mají prospěch z vnější pomoci Evropské komise“;
- přezkoumat průběh zadávacího řízení a obezřetnost, s jakou bylo postupováno vůči uchazečům podezřelým z podvodu;
- zrušit rozhodnutí ze dne 21. října 2009;
- přijmout jakékoli další rozhodnutí, které bude Soud prvního stupně považovat za nezbytné;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se v této věci domáhá zrušení rozhodnutí žalované, kterým nebyla vybrána nabídka podaná žalobkyní, jakožto součástí konsorcia, v rámci otevřeného zadávacího řízení (EuropAid/127054/C/SER/multi) na poskytování služeb v rámci „Kolektivní rámcové smlouvy na krátkodobé služby k výlučnému užítku třetích zemí, které mají prospěch z vnější pomoci Evropské komise“⁽¹⁾. Dále se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 21. října 2009, kterým jí byl povolen částečný přístup k hodnotícím zprávám týkajícím se uvedeného zadávacího řízení.

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně následující žalobní důvody.

Za prvé žalobkyně tvrdí, že hodnotící výbor neohodnotil správně odborníky, které uvedla žalobkyně ve své nabídce. Podle jejího názoru se hodnotící výbor dopustil zjevně nespráv-

ného posouzení tím, že nedostatečně ohodnotil odborníky konsorcia vedeného žalobkyní. Mimoto se žalobkyně dovolává toho, že hodnotící výbor a Komise neposkytly žádné vysvětlení ohledně systému hodnocení individuálních životopisů ani nevyvětlily, z jakého důvodu obdrželi odborníci žalobkyně tak nízká hodnocení. Pokud hodnotící výbor nepoužíval pro své posouzení žádná objektivní kritéria, nezajistila Komise dodržení zásady rovného zacházení s uchazeči, zásad transparentnosti, poctivé hospodářské soutěže a řádné správy. Hodnotící zpráva předložená Komisí dne 21. října 2009 nedostatek informací nenapravila vzhledem k tomu, že v ní bylo uvedeno pouze konečné bodové ohodnocení, kterého žalobkyně dosáhla.

Za druhé žalobkyně tvrdí, že Komise porušila článek 7 odst. 1 nařízení 1049/2001⁽²⁾ tím, že neodpověděla na žádost žalobkyně o přístup k dokumentům ve lhůtách stanovených tímto článkem. Dále žalobkyně uvádí, že Komise porušila zásadu řádné správy tím, že hodnotící zprávu neposkytla včas na to, aby žalobkyni umožnila řádně uplatnit své právo na základě článku 230 ES.

Za třetí žalobkyně tvrdí, že Komise nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 94 finančního nařízení⁽³⁾ a z rozhodnutí 2008/969⁽⁴⁾, tím, že nepřijala nezbytná opatření k ochraně integrity rozpočtu Společenství, když nezabránila tomu, aby byla dotčená zakázka přidělena uchazečům podezřelým z podvodu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008/S 90-121428

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001 L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. 2002 L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 16. prosince 2008 o systému včasného varování pro používání schvalujícími osobami Komise a výkonnými agenturami (Úř. věst. 2008 L 344, s. 125).

Žaloba podaná dne 22. října 2009 — GL2006 Europe v. Komise a OLAF

(Věc T-435/09)

(2010/C 11/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: GL2006 Europe Ltd (Birmingham, Spojené království) (zástupci: M. Gardenal a E. Belinguier-Raiz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise a Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF)

Návrhové žádání žalobkyně

- určit, že kontrola na místě provedená Komisí v prosinci roku 2008, návrh zprávy o auditu a závěrečná zpráva o auditu, kterou Komise vydala dne 19. prosince 2008 a 25. března 2009, jakož i konečné rozhodnutí Komise uvedené v dopise ze dne 10. července 2009, ve kterém se předpokládá ukončení dvou projektů do nichž byla zapojena společnost GL2006 Europe Ltd. a oznámení o dluhu ze dne 7. srpna 2009, na základě kterých má společnost GL2006 Europe Ltd vrátit Komisi celkovou částku 2 258 456,31 eur, je nezákonná a neplatná;
- podpůrně, nebo krom toho určit, že podstatná tvrzení Komise jsou neodůvodněná,
- určit, že kontrola na místě provedená Komisí, zprávy o auditu a konečné rozhodnutí nemohou ovlivnit platnost smluv ES, jichž se společnost GL2006 Europe Ltd účastnila;
- určit, že tyto smlouvy jsou platné
- uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou, která se opírá o rozhodčí doložku, žalobkyně zpochybňuje zákonnost rozhodnutí Komise ze dne 10. července 2009, kterým byly na základě zprávy OLAF o auditu vypovězeny dvě smlouvy uzavřené se žalobkyní v rámci programů Společenství v oblasti výzkumu a technologického vývoje. Žalobkyně zpochybňuje také zákonnost oznámení o dluhu, která Komise vydala po uvedené zprávě OLAF dne 6. srpna 2009, ve kterých je požadováno vrácení zálohových plateb poskytnutých Komisí pro dvanáct projektů, kterých se zúčastnila i žalobkyně a které byly předmětem vyšetřování.

Na podporu svých návrhových žádání uplatňuje žalobkyně následující argumenty.

Zaprve tvrdí, že kontrola na místě provedená Komisí byla nezákonná z následujících důvodů: nebyla předem oznámena, její délka nebyla dostatečná vzhledem k závažnosti konečného rozhodnutí, posouzení hlavních skutečností nebylo dostatečné, Komise porušila právo žalobkyně na soukromí, písemný záznam o kontrole vycházel z nesprávného právního základu, protože v něm bylo uvedeno nařízení, které již neplatí.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že zpráva o auditu obsahuje závažné nesrovnalosti, například nedostatečné odůvodnění, protože byla přijata na základě neúplné kontroly na místě, nebo to, že chybí souvislost mezi analýzou závěry uvedenými v závěrečné zprávě, což vedlo k porušení základních práv žalobkyně, jako například presumpce nevinny.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že konečné rozhodnutí Komise je nejasné pokud jde o sankci, protože stanoví vypovězení dvou smluv, zatímco související oznámení o dluhu se týkají dvanácti smluv. Rovněž tvrdí, že toto konečné rozhodnutí jí nebylo řádně oznámeno.

Žalobkyně dále zpochybňuje hlavní argumenty uvedené Komisí v souvislosti s vypovězením smluv a v souvislosti s výzvou vrátit částky, které již byly žalobkyni poskytnuty. Žalobkyně tvrdí, že tyto argumenty, které Komise uvádí ve svém rozhodnutí, jsou bezdůvodné a směřují k opačným závěrům než tvrzení uvedená ve zprávě o auditu za rok 2007.

Žaloba podaná dne 29. října 2009 — Dufour v. ECB

(Věc T-436/09)

(2010/C 11/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Julien Dufour (Jolivet, Francie) (zástupce: I. Schoenacker Rossi, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání žalobce

- zrušit potvrzení odmítnutí učiněné Výkonnou radou Evropské centrální banky panu Dufourovi dopisem ze dne 2. září 2009, pokud jde o databáze, na základě kterých byly vypracovány zprávy o přijímání zaměstnanců a mobilitě personálu;
- v důsledku toho uložit Evropské centrální bance, aby panu Dufourovi předložila veškeré databáze, na základě kterých byly vypracovány zprávy o přijímání zaměstnanců a mobilitě personálu;